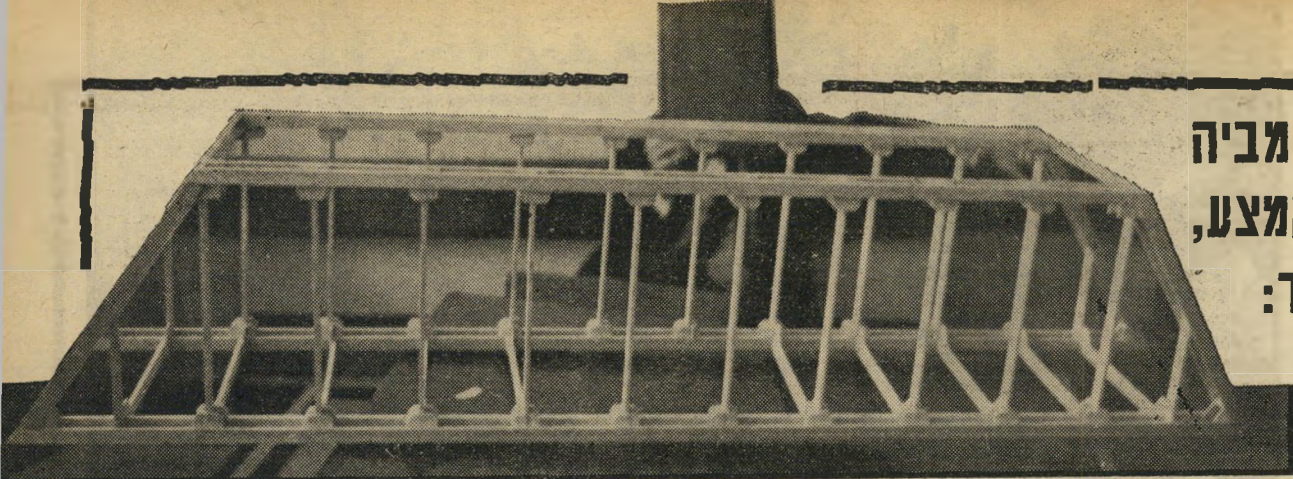


**כך נראה הגשר בזמניה
אותו רצו לפוצץ באמצע,
מסתיר את פניו בספר:
רב-סרן רונן, מומחה
חומר-נפץ של הקשר**



הקומנדו של ויולט

כמות חומר הנפץ לה אני זקוק לפיצוץ. היא למעלה מ-80 ק"ג. ויולט הבטיחה להתקשר עם בעלה ולהודיע לי על כך. תוך כדי השיחה נכנס צורני לקפה. הוא אמר לוילט שבעלה טילפן אליה, ויולט שנית באותו ערב. ויולט אמרה לחכות לתשובתו, ואחרי כך הודיעה לי להמציא לה שש תמונות פספורט.

נתתי לה אותן כעבור כמה ימים. היא גם לקחה ממני פרטים אישיים המופיעים ב-

מאחורי ההצעה אינה מסתרת מדינה ערבית כלשהי, או מדינה מהגוש המזרחי, או אויב פוטנציאלי למדינת ישראל. על כך קיבלתי תשובה שאין באפשרותם לתת לי ערובות. כמו שהם נותנים בי אמון, הם מבקשים אותי להאמין להם שאין הם קשורים עם שום גוף מדיני. כעבור שלושה ימים הוציאו אותי צורני לפגישה בתל-אביב בבית-קפה הכחול. שני נמצא מול הוואר. בקפה היכו לי גאי ו-

את סיפורה, אודות מיבצע החבלה הבינלאומי. אך ויולט עצמה היא דמות בינלאומית לא פחות: היא נולדה לפני 36 שנים בעיראק, ושם נישאה לאוסטרי בשם אלברט וולפר. בגיל 19 עברה ללונדון, ומשם לווינה. היא התגרשה מבעלה, הכירה בווינה את ויקי קולרס, נישאה לו בקפריסין, התגרשה ממנו, עלתה לארץ, הכירה כאן את האמריקאי גאי אליוט, ונישאה לו. עם גאי, בעלה השלישי, היא נסעה לארצות-הברית, ויותר מאוחר הצטרפה אליו באיים הקאריביים, שם עבד כרכיבובל ב-אוניות שהובילו נחושת.

אחר-כך חזרה ויולט ארצה, בעלה נשלח לאמסטרדם, והסיפור מתחיל. וכך סיפרה ויולט במשטרה:

מנהל חברת הנחשית זונדל, רולף דנבר, פגש את גאי, בעלי, בהולנד. הוא הסיל עליו לנסוע לזאמביה, כדי ללמוד שם איך הם מייצאים את עפרות הנחשית לעולם.

הבנתי מבעלי, שכונת הבדיקה בזאמביה, היא ללמוד איך אפשר לעכב את הייצוא נושם, דבר שיבא רווחים לחברת זונדל ב-ניו-יורק. הבנתי גם מבעלי, לפני שעזב את אמסטרדם, שהוא צריך לבדוק אפשרויות גרימת נזקים, כדי לעכב את יצוא הנחשית.

כשבעלי חזר ארצה, לפני ראש-השנה, הוא אמר לי שהדרך היחידה לחבל בייצוא הנחשית, היא לפוצץ את הגשר עליו עוברות הרכבות המובילות את הנחשית. אז אמרתי לו שאם הם צריכים אנשים מתאימים ל-פעולה הזאת, אז טבח יש בארץ אנשים בעלי-נסיון, מתקופת המנדט, שעשו פעולות חבלה נגד האנגלים. גאי קיבל את ההצעה. ביום באו של בעלי לארץ, נסענו משהר התעופה עם אפרים רונן, שהוא קצין בחיל-האוויר, ועומד לשאת את אחותי תמר, העורכת כריילת באי-ענ. גאי אמר לו שהוא מחפש אנשים לפיצוץ הגשר. רונן צחק מכל העניין, למרות שגאי אפילו שאל אותו אם הוא מכיר אנשים לצורך זה.

אבל בשלב יותר מאוחר, כששאלנו אני ובעלי את רונן אם אפשר לבוא אליו הביתה לשם הכנת גשר, כדגם, הוא הסכים לכך. אני המשכתי לחפש מומחי-חבלה. פניתי לגיסי, רפאל צורני, ואמרתי לו שבעלי זקוק לאנשים שיש להם נסיון בחומרי-נפץ. כדי לעשות פיצוץ בזאמביה. כאמצעות מכר שלו הכיר לנו רפאל גיסי את בנימין עדות. עד כאן דברי ויולט.

רק לצורך רווחים

בנימין עדות (48), איש הלח"י לשעבר, היה מומחה לשימוש בחומרי-נפץ ופיצוצים. כיום הוא נשוי, גר בחיפה ועובד בחברת צ.ד.

הוא היה הראשון שנעצר בידי המשטרה, ועדותו היא שהסגירה את הרשת כולה. וכך העיד עדות:

ידיד שאסף אותי פעם כטרמפיסט, שאל אותי אם אני רוצה להשתתף בפעולה באחת מארצות-החוץ. נתתי תשובה חיובית בתור הלצה, אבל כבר באותו ערב צילצל אלי ידידי זה, והפגיש אותי עם גאי, שהגיע לי חיפה, יחד עם השניים האחרים: צורני ורונן. כל זה היה ב-6.10.71.

גאי הוציא צילומים של הגשר ומספר שר-טוטים. רציתי לדעת מה מסתתר מאחורי ה-פיצוץ, ושאלתי אותו מה הן הערובות, ש-

ה רבה רמטכלים היו בישראל. אך ראלית, שיש לה צבא פרטי משלה. ויולט אליוט, בחליפה אפורה ותסרוקת נאה, צעדה בראש צבאה הפרטי, המונה שלושה אנשים: רב-סרן אפרים רונן, החבלן בנימין עדות וכן רפאל צורני. כולם צעדו בסך אל בית-המשפט המחוזי בתל-אביב. אנשי הקומנדו של ויולט הואשמו בקשירת קשר לפיצוץ גשר. גשר הנמצא במדינת זאמביה האפריקאית.

בבית-המשפט כפרו רוב אנשי הקומנדו בהאשמות, אך קודם לכן, בתקירה המשטרה תית, סיפרו סיפורים מפורטים. וכך סיפרו:

צחק מוכן העניין

כ שהיה כאמסטרדם, הטילו על בעלי לנסוע לזאמביה, מטעם חברת זונדל. הנמצאת בניו-יורק, התחילה ויולט



הגים והגיסה: רפאל צורני חיוולט יושבים על ספסל הנאשמים בבית-המשפט המחוזי, שניהם מואשמים בקשירת קשר לפיצוץ הגשר בזמביה, ממתינים בקוצר-רוח גלוי ובעצבנות בולטת לתחילתו של המשפט.

דרכון שלי. היא הסבירה לי שזה דרוש לה לצורך קבלת ויזה לזאמביה. וזהו. יותר לא נפגשתי איתה יותר. את ההסבר נתנה ויולט בעדותה: "בסוף אוקטובר צילצל אלי בעלי מניו-יורק וביקש ממני להודיע לבנימין שהפעולה בוטלה. אבל לא יצא לי להודיע לו על כך."

הקשר המשפחתי

ש רותיה הבטחון, שקיבלו את האי-פורמציה המלאה מבנימין, עקבו אחרי חוליית הקומנדו. רק ב-6.11.66 הם עצרו את יתר חברי-החוליה. כבר בחקירה הראשונה הוברר הקשר ה-משפחתי בין ארבעת החשודים שהיוו את הקומנדו של ויולט: גאי אליוט הוא בעלה של ויולט, רפאל צורני (42), נשוי לאחותה של ויולט, ורס"ן רונן (31) עומד להינשא לאחותה השנייה של ויולט.

רב-סרן אפרים רונן היה זה שהשלים את הסיפור אודות הקומנדו המשפחתי הישראלי, שרצה לפוצץ את הגשר. וכך סיפר: "גאי הסביר לי שמטרת המיבצע היא רווחים כספיים; אם יפוצצו את הגשר, יופסקו משלוחי הנחשית מזאמביה, ואז יעלו מחירי הנחשית בעולם כולו.

"אני הסכמתי לתת את דירתי לבניין דגם הגשר, השארתי לו מפתח של הבית, ואפילו לו שלחתי את גאי לחנות של וילנצ'יק ב-רחוב אלנבי כדי להשיג חומרים. "הדבר האחרון שמעתי בעניין הזה מ-ויולט היה, שכנראה הוחלט לערוך את ה-פיצוץ באמצעים אחרים, מארצות-הברית, ו-שלא יהיה כלל צורך במצעים הישראליים."



הגיבורה: ויולט עשבת במדון בית-המשפט המחוזי ומחייכת לעברם של ידידים, אשר באו כדי לעודד אותה לקראת תחילת המשפט.